

νικήν Κυβέρνησιν καὶ νὰ μάθουν νὰ ζοῦν ὡς λογικά ὄντα καὶ ὄχι ὡς κτήνη.

Αὐτόχθονες Ἀμερικανοί.

Ἄν τῶ ὄντι οἱ τοιοῦτοι ἐπιθυμοῦν τὸ καλὸν τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, ἔχρυν πολλὰ ἄλλα μέσα καταλλήλῃτερα παρὰ τὴν βίαν, παρὰ τὴν σπάθην καὶ τὸν σίδηρον. Ἐμποροῦν νὰ σταίλουν ἱεροκήρυκας, διδασκάλους, τεχνίτας καὶ οὕτω νὰ τοὺς φωτίσουν καὶ τοὺς πολιτίσουν. Ἄλλ' οἱ κατακτηταὶ ἀγαποῦν πάντοτε ὄχι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν χώραν καὶ τὰ χρήματά των, καὶ μεταχειρίζονται μόνον τὴν θρησκείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν διὰ νὰ σκεπάσουν τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ ἀδικίαν των.

Ἄς μὴ νομίσουν ὅμως οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται, ὅτι δὲν ὑπῆρξαν καὶ ἄνθρωποι εὐσεβεῖς, οἱ ὅποιοι κατέχριναν τὰς κατακτήσεις ταύτας. Ἠγέρθησαν τότε, καθὼς ἐγείρονται τώρα, πολλαὶ φωναὶ ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' αἱ φωναὶ τῶν ἦσαν φωναὶ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἥ κατεπνίγοντο ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον τῆς ἰδιοτελείας καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Θεὸς μετεχειρίσθη καὶ μεταχειρίζεται τὴν κακίαν ταύτην τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν χρεωστεῖται εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' εἰς τὴν ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν του.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὅλοι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδ. δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ τὰ χρυσᾶ λόγια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «Ὅ,τι σὺ μισεῖς, μὴ τὸ κάμῃς εἰς ἄλλον,» καὶ «Ὅ,τι θέλεις νὰ σὲ κάμουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι κάμνε καὶ σὺ τοῦτο εἰς αὐτούς.»

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ προσθέσωμεν ὀλίγα ἀκόμη περὶ Ἀμερικῆς.

ΤΙΜΑΤΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΑΣ.

Παιδίον τι, ἐξελθὼν δρομαίως ἀπὸ μίαν οἰκίαν, ἔπε-

σεν ἐπάνω μου καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ μὲ ρίψῃ κατὰ γῆς· κατόπιν του ἔτρεχε γυνὴ κατὰ τὸ φαινόμενον θυμωμένη μὲ βράβδον εἰς τὴν χεῖρά της. Ἡ σκηνὴ αὕτη μοῦ ἐκίνησε τὴν περιέργειαν καὶ ἠρώτησα τί ἔτρεχε· μὲ λύπην δὲ ἔμαθα ὅτι τὸ παιδίον ἐκεῖνο ἦτο υἱὸς τῆς γυναικὸς καὶ ὅτι ὀργισθὲν εἶχε τὴν κτυπήσει.

Τοιαῦτα τέκνα οὐδέποτε θέλουν εὐημερῆσαι, διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι ἐπάνω των. «Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου, διὰ νὰ γένης μακροχρόνιος καὶ διὰ νὰ εὐημερῇς ἐπὶ τῆς γῆς» κ.τ.λ. λέγει ὁ Θεὸς εἰς τὸν νόμον του. (Δευτερονόμιον ἐ. 16.)

Ὁ Γεώργιος Οὐασινγκτὼν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὀνόματι εἶναι ἐνδοξὸν καθ' ὅλον τὸν κόσμον διὰ τὴν τιμιότητα, τὴν εὐσεβείαν καὶ τὰ λαοσωτήρια ἀνδραγαθήματά του, ἐσέβετο καὶ ἡγάπα τοὺς γονεῖς του ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας. Μίαν φορὰν, ἐνῷ ἦτο ἀκόμη νέος, ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ὡς δόκιμος ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως ἔφθασε, τὸ δὲ πλοῖον ἵστατο ἠγκυροβολημένον πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς του· ἡ λέμβος, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ τὸν παραλάβῃ, ἦτο ῥῆθι εἰς τὴν ἀποβάθραν, τὸ κιβώτιον του ἐτέθη ἐντὸς αὐτῆς καὶ οἱ ναῦται περιέμενον τὴν ἔλευσίν του διὰ νὰ ἐπαλέθωσιν εἰς τὸ πλοῖον.

Ὁ Οὐασινγκτὼν, ὡς καλὸς υἱὸς, ὑπῆγε νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὴν μητέρα του· εὐρῶν δ' αὐτὴν κλαίουσαν καὶ κατατεθλιμμένην, εἶπεν ἄμέσως εἰς τὸν ὑπηρέτην νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς ναύτας νὰ ἐκβάλουν ἔξω τὸ κιβώτιόν του, καὶ νὰ ἀπέλθουν· «διότι, — εἶπεν, — οὐδέποτε θὰ ἀποφασίσω νὰ πράξω τι, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θλίψῃ τὴν μητέρα μου.»

Ἡ μήτηρ του ἰδοῦσα τὴν φιλοστοργίαν τοῦ υἱοῦ της καὶ τὴν ἀπόφασίν του εἶπε, «Γεώργιε, ὁ Θεὸς ὑπόσχεται νὰ εὐλογῇ τὸς ἀγαπῶντας τοὺς γονεῖς των, καὶ πιστεύω ὅτι θέλει εὐλογῇ καὶ σέ.»

Ἀρχιεπίσκοπός τις τῆς Ἀγγλίας, Ἰωάννης Τίλοτσον, ὀνομαζόμενος, κατήγετο ἀπὸ ταπεινὴν μὲν ἀλλ' ἐντιμὸν οἰκογένειαν. Συνέβη δὲ ποτε νὰ ὑπάγῃ ὁ πατὴρ του εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ νὰ ἐρωτήσῃ ἓνα ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, ἂν ὁ Ἰωάννης, ἐννοῶν τὸν ἐπίσκοπον, ἦτο μέσῳ. Ὁ ὑπηρέτης μὴ γνωρίζων αὐτὸν, ἐθεώρησε τὴν ἀπλὴν ταύτην ἐρώτησίν του ὡς προσβολὴν κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἐδίωξε τὸν γέροντα ἐκ τῆς οἰκίας. Ἀλλ' ὁ Ἐπίσκοπος εὐρεθεὶς κατὰ σύμπτωσιν ἐκεῖ πλησίον, ἐφώναξεν, «Αὐτὸς εἶναι ὁ πατὴρ μου καὶ τρέξας ἐγονάτισεν ἐνώπιόν του καὶ ἐζήτην τὴν εὐχὴν του. Ἡ ὑψηλὴ θέσις, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε φθάσει, δὲν ἀφῆρσεν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς του ἀγάπην καὶ σεβασμὸν.

Ὁ Μέγας Φρεδερίκος εὐρῶν ποτε τὸν μικρόν του

ὕπνρητον κοιμώμενον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλικοῦ
 δωματίου καὶ ἰδὼν τεμάχιον χάρτου ἐξέχον ἐκ τοῦ θυ-
 λακίου του, ἔστυρεν αὐτὸ ἐλαφρῶς καὶ τὸ ἀνέγνωσεν.

Ἦτο εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ παρὰ τῆς μητρός του,
 διὰ μερικά χρήματα, τὰ ὅποια τῆς εἶχε στείλει. Τοῦτο
 δὲ τόσο εὐχαρίστησε τὸν Βασιλέα, ὥστε ὄχι μό-
 νον ἐπήνεσε τὸν ὑπνρέτην, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπροβίβασε
 καὶ τὴν μητέρα του συνέδραμε γενναίως.

Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ καὶ βοηθεῖ τοὺς ἀγαπῶντας Αὐ-
 τὸν καὶ ἐκτελοῦντας τὸ θέλημά του· τὰ δὲ τέκνα τὰ
 σεβόμενα καὶ τιμῶντα τοὺς γονεῖς των θέλουσι, κατὰ
 τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ, γεῖναι μακροχρόνια καὶ εὐη-
 μερήσει καὶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον.

ΖΑΧΑΡΙΣ.

Δὲν ὑπάρχει, νομίζω, κανεὶς ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀνα-
 γνώστας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων», ὅστις δὲν ἔ-
 χει ἰδεῖ καὶ δοκιμάσει τὴν ζάχαριν. — Ὅλα τὰ μικρὰ
 παιδιὰ ἤξεύρουσι πόσον γλυκύτα ἐστὶν καὶ πόσα ὠραία
 καὶ εὐχάριστα φαγητὰ καὶ γλυκύσματα κατασκευάζουν
 με αὐτὴν καὶ πῶς ὅταν τοὺς τύχη τὴν νοστιμεύονται.

Ἡ ζάχαρις εἰς τὴν σημερινὴν της μορφήν δὲν ἦτο
 γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους. Εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθή-
 κην ἀναφέρεται ἡ λέξις γλυκύς καὶ αλμός, καί
 τινες τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ὁμιλοῦν περὶ ἑνὸς
 εἶδους μέλιτος, τὸ ὅποῖον ἀποκτᾷ ἀπὸ ἑν καλάμι, τὸ
 ὅποῖον ἐφύετο εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀλλ' ἡ γνώσις των δὲν
 ἐκτείνετο περαιτέρω.

Εἰς τὴν Κίνα δὲ ὅμως ἡ καλλιέργεια τοῦ ζαχαροκα-
 λάμου καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ κατασκευὴ τῆς ζαχαρέως φαί-
 νεται ὅτι ἐγνωρίζετο καὶ ἦτο ἐν χρήσει δύο χιλιάδας
 καὶ ἐπέκεινα ἔτη πρὶν εἰσαχθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Οἱ Κινεζοὶ ἐκράτουν πολὺ μυστικὴν τὴν ὑπόθεσιν
 ταύτην ἕως εἰς τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος
 ὅτε ὁ περίφημος περιηγητὴς Μάρκος Πόλος τὴν ἔκα-
 με γνωστὴν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τὸ ζαχαροκάλαμον μετεφυτεύθη ἔπειτα εἰς τὴν Ἀ-
 ραβίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, τὴν Σικελίαν, Ἰ-
 σπανίαν, Μαδέραν καὶ τὰς Καναρίους νήσους· μετὰ
 δὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰν-
 δίας, καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν Ἠπειρον. Εἰς τὴν Ἀ-
 μερικὴν ἀπολαμβάνουν ζάχαριν ἀπὸ ἑν δένδρου ὁ-
 μοιον μετὰ τὴν ἡδικήν μας πεύκην, χαράττοντες τὸν
 φλοιὸν καὶ συνάζοντες τὸν ῥέοντα χυμὸν.

Τὴν σήμερον κατασκευάζουν μεγάλας ποσότητας
 ζαχαρέως ἀπὸ τὰ κοκκινोगούλια καὶ ἀπὸ ἄλλα φυτὰ,
 τῶν ὁποίων ὁ χυμὸς περιέχει γλυκεῖαν οὐσίαν.

Κατασκευάζουν προσέτι ζάχαρι ἀπὸ τοῦ γάλα, διὰ
 τὰ νεογνὰ καὶ πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν. Κοινῶς πιστεύε-
 ται, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς ζαχαρέως βλάπτει τοὺς ὀδόντας,
 ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη· ἡ κατάχρησις της
 βλάπτει τὸν στόμαχον, καθὼς πᾶσα ἄλλη κατάχρη-
 σις καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ τὴν τρώγουν
 κατὰ κόρον.

Εἰς μετρίαν ποσότητα εἶναι ὄχι μόνον ὑγιεινὸν ἀλ-
 λά καὶ θρεπτικώτατον φαγητόν.

ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΟΣ.

Συνδιαλεξίς γενομένη κατὰ τὴν πρώτην πρωΐαν μετὰ τὴν
 ἀφίξιν εἰς Ἀθήνας.

Σ τ ό μ α — Εἶσαι ἕτοιμος διὰ τὸ πρόγευμα;

Σ τ ό μ α χ ο ς — Μάλιστα. Τί σκοπεύεις νὰ με φι-
 λήσῃς.

Στόμα — Τώρα θὰ ἴδῃς. Ἐτοιμάσου. Ἰδοὺ ὁ
 κώδων τοῦ προγεύματος σημαίνει.

Τὸ στόμα τότε ἀνοίγει καὶ ῥοφᾷ ταχέως καὶ βιαστικά
 ἔν φλιτζάνιιν καφφέ, β ρ α σ τ ό ν καὶ κ α υ τ ό ν !

Αἶφνης ὅμως ὁ στόμαχος συστέλλεται καὶ ἀρχίζει
 νὰ φωνάζῃ.

Στόμαχ. — Ἐκάνη!

Στόμα. — Τί τρέχει; φίλτατε· τί σε συνέβη;

Στόμαχος. — Τί τρέχει; Τί νὰ τρέχῃ· με καταγε-
 μάτισες! ἡ ἐληομόνησες ὅτι δὲν ἤμπορῶ νὰ ὑποφέρω
 τέτοια καυτὰ ζουμιά;

Στόμα. — Ἐλα δὰ καὶ σὺ! τόσο συνήθῃ πράγμα-
 τα νὰ σὲ πειράζουν! Ἐλα, δέξου ἀκόμη ἑν φητὸν με
 ὀλίγας πατάτας, ὀλίγην σαλάταν ἀπὸ κάρδαμον καὶ
 ὀλίγους λουκουμάδες με μέλι. Ὅλα αὐτὰ εἶναι μα-
 λακτικά καὶ θὰ σὲ θεραπεύσουν τὰς πληγὰς, τὰς ὁ-
 ποίας σοὶ ἐπροξένησεν ὁ καυτὸς καφφέ.

Στόμαχ. — Ἀλλὰ... στάσου δὰ καὶ λιγάκι! μήπως
 με ἐνόμισες χοῖρον καὶ μετὰ τὰ σωρεύς θλα διὰ μῆς;

Στόμα. — Λάβε καὶ ἕνα ἄλλον καφφέ.

Στόμαχ. — Μὲ ἡράνισες! δὲν με ἀφίνεις νὰ ἀνα-
 πνεύσω ὀλίγον;

Στόμα. — Λάβε καὶ ὀλίγας σαρδέλας, ἑλαίαις καὶ